

**V roce 2020
přejeme mnoho
šťěstí, radosti a lásky!**

**SYMBOLISMUS
FÍKOVNÍKU**

VĚDĚLI JSTE, ŽE...

ZÁPALKY LÁSKY

n@ – BULLETIN

Filozofie pro život – č. 121 – 25. prosinec 2019

Filozofie, kterou v Nové Akropolis navrhujeme, je způsob života dostupný všem, což znamená uplatňování učení velkých mudrců v praxi.

Kultura je uskutečňování lidských hodnot v životě, čímž se stává aktivní, využívá kvality každého člověka a rozšiřuje obzory.

Dobrovolnictví je plodem vůle vložené do služby ostatním. Neexistuje větší bohatství, než je ochota.

BRNO

www.akropolis.cz/brno

HRADEC KRÁLOVÉ

www.akropolis.cz/hradec

LIBEREC

www.akropolis.cz/liberec

OLOMOUC

www.akropolis.cz/olomouc

OSTRAVA

www.akropolis.cz/ostrava

PARDUBICE

www.akropolis.cz/pardubice

PLZEŇ

www.akropolis.cz/plzen

PRAHA

www.akropolis.cz/praha

ZLÍN

www.akropolis.cz/zlin

PhDr. Slavica Kroča, šéfredaktorka

Redakce a grafická úprava:

Eva Bímová

Mgr. Ivana Hurytová,

Martina Flaitingrová,

Mgr. Aleš Gabriel

Vydává Nová Akropolis z. s.

Varšavská 19, 120 00 Praha 2

Tel.: 222 515 152, mail: nova@akropolis.cz

Nová Akropolis se nemusí plně ztotožňovat s obsahem uveřejněných textů, odpovídají za ně výhradně jejich autoři.

© Nová Akropolis z. s.

Všechna práva vyhrazena. Tento bulletin nebo jakákoli jeho část nesmí být reprodukovány v jakékoli formě bez předchozího písemného svolení vydavatele.

www.akropolis.cz

BRÁNA

Blíží se další časová brána, kterou jsme uměle vytvořili – Nový rok. Kdysi začínal buď jarní rovnodenností, nebo zimním slunovratem, které představovaly nové cykly v přírodě i v životě člověka, jenž je její součástí.

Myslí si snad někdo, že každá otevírající se brána ho vítá a přináší lepší dny? Že každá, která se uzavírá, zabrání událostem z minulosti, aby ho pronásledovaly a ovlivnily jeho budoucnost? Brány nás nemohou zbavit trápení, ani nás zahrnout štěstím. Brány jsou pouze branami.

Tolstoj kdysi napsal slova, která stojí za to, abychom se nad nimi zamysleli: *Štěstí nespočívá v tom, že můžeš udělat to, co chceš, ale v tom, že vždy chceš to, co děláš.*

Víme, co v životě chceme? Jednáme na základě vlastní vůle? Vytyčili jsme si cíle, podle nichž žijeme? Jsou pouze hmotné, nebo myslíme na to, že si chceme zachovat důstojnost bez ohledu na okolnosti, vyhnout se egoizmu, být velkorysí a ušlechtilí, poctiví a pravdymilovní? Nebo se snad necháváme unášet proudem, chceme zapadnout, dělat to, co dělají všichni, abychom nevyčnívali, navzdory tomu, že porušujeme všechny etické a morální normy, kterých jsme si vážili a v mládí v ně věřili?

Vím, že je novoročním zvykem přát *hlavně zdraví*, ale já vám přeji, abyste si uměli vybudovat svůj vlastní život, své vlastní štěstí na základě toho, že chcete to, co žijete, a nežijete cizí cíle, touhy, životy... Neměli bychom dávat sobě ani ostatním to, co chceme, ale to, co potřebujeme. Ještě méně bychom měli dávat ostatním, co si *my myslíme*, že by někdo mohl chtít či potřebovat..., budeme tak všichni mnohem šťastnější.

Všechny šťastné rodiny jsou si navzájem podobné, každá nešťastná rodina je nešťastná svým způsobem. Další, tak pravdivý citát od Tolstého, neboť každý si myslí, že jeho neštěstí je největší a jeho štěstí výjimečné. Vždy je největší to neštěstí, které právě prožíváme, a vždy je výjimečné to štěstí, které jsme si právě vybudovali my sami, ne to darované...

Nechme brány branami. Žijme svůj život plynu a pochopme, že zákon akce a reakce je skutečností. Proto se také říká: *každý strůjcem svého štěstí!*

Přeji vám mnoho štěstí, které určitě zahrnuje lásku, méně bolesti a více zdraví, ale především správné plnění svých povinností, umění vybrat si směr, který považujeme za nejlepší,

abychom se mohli rozvíjet eticky, morálně a harmonicky v souladu s Láskou k Moudrosti neboli Filo-Sofií. Šťastný Nový rok 2020 vám přeji jménem svým a jménem celé redakce, která se každý měsíc velkoryse snaží nabídnout to nejlepší, co má.

PhDr. Slavica Kroča
Zakladatelka Nové Akropolis v ČR

S ÚSMĚVEM JDE VŠECHNO LÉPE...

Celý život mi utekl mezi „mohl jsem“ a „k čertu“!

Vše mi jde v životě těžko, jen se snadno mýlím.

Jednou jsem se třikrát zmýlila, a stačilo to!

PODOBENSTVÍ

Dva bratři, kteří byli sousedé, spolu řadu let svorně farmařili. Měli společné stroje, nářadí, ale hlavně plány do budoucna. Smýšleli podobně, a tak nebyl problém domluvit se na tom, co by bylo nejlepší udělat a jak, a to i v nepříznivých situacích, jako byla špatná úroda či nepřízeň počasí.

Jednoho dne ale došlo ke konfliktu, v němž nechtěl ani jeden ustoupit. Spor se vyhroutil natolik, že si nejprve vyměnili mnoho zlých slov, pak spolu přestali mluvit, a časem si začali dělat naschvály.

Jednoho dne si starší z bratrů pozval tesaře. *Potřebuji konečně vyřešit tuto situaci. Vidíš to rozorané pole a potok uprostřed, kterým oddělil naše části? Tak to je výsledek zloby mého bratra. Ale já mu ukážu... Postavíš pro mě hned vedle potoka plot, vysoký alespoň dva metry, abych se na něj a na jeho pozemky už nemusel ani podívat.*

Starší bratr pomohl tesaři s přípravou materiálu, ale pak odjel do města a zanechal ho doma s tímto zadáním a s veškerým potřebným nářadím. Tesař celý den tvrdě pracoval. Vyměřoval, řezal, zatloukal hřebíky, ani na okamžik se nezastavil.

Když se navečer starší bratr vrátil domů, uviděl, že se namísto vysokého plotu přes potok klene most. Bytelný, pevný a na pohled krásný. Po mostě přicházel mladší bratr s nataženou rukou.

Starší bratr zůstal nejprve překvapeně stát, ale pak se mu vydal vstříc a uprostřed mostu se oba po letech objali.

Někdy jsme v roli bratra, někdy se stáváme tesařem a někdy jsme jen náhodným kolemjdoucím, který může přilít vodu do potoka, nebo přidržet tesaři prkno.

SYMBOLISMUS FÍKOVNÍKU

Fíkovník je stromem, který má několik specifických vlastností. Z nich vychází i jeho symbolismus. Je dlouhověký a dokáže růst i v poměrně nehostinných a suchých podmínkách. Přesto poskytuje blahodárny stín, dřevo, oporu a výživné plody s nespočtým množstvím semínek.

Nejstarší ověřený věk u tohoto druhu stromu je 2305 let. Fíkovník zvaný *Sri Maha Bodhi* měl být zasazen v roce 288 př. n. l. v buddhistickém centru na Cejlonu v Anuradhapuře, jako výhonek stromu, pod kterým Buddha dosáhl osvícení. Vzhledem k jeho dlouhověkosti je to možné. K tomuto stromu a místu se také váže nejstarší dochovaný písemný záznam s přesným datem o sadbě stromu lidskou rukou.

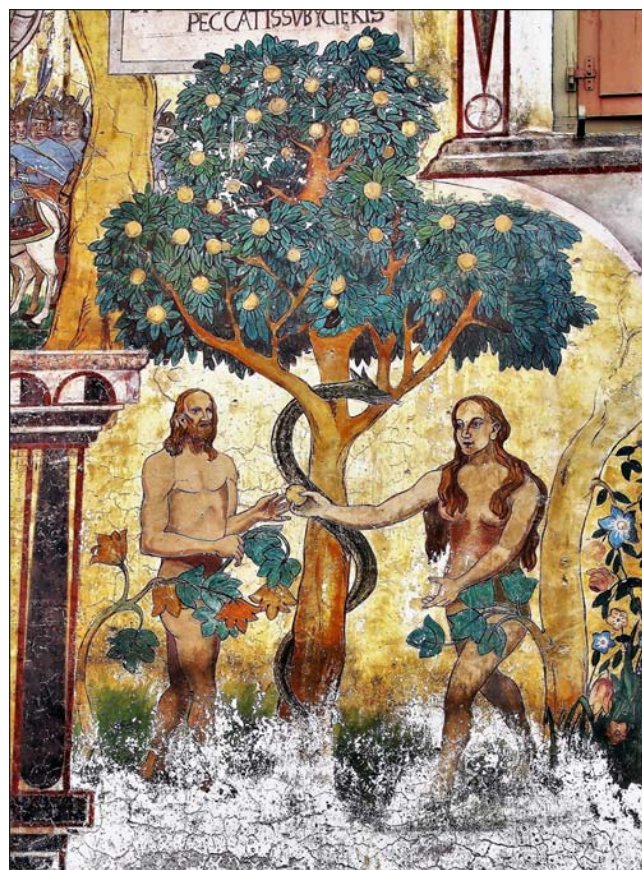
Právě pro svou dlouhověkost a stálost je symbolicky spojován s trvalostí a nadčasovostí. I proto se objevuje jako strom nadčasového poznání a věčného života.

Fíkovník považují za posvátný strom hinduisté i buddhisté. V buddhismu představuje kosmický strom poznání, pod kterým Buddha dosáhl úplného poznání neboli osvícení. V posvátném hinduistickém textu Bhagavadgítě (desátý zpěv, verš 26) Krišna přibližuje svou božskou podstatu takto: *Mezi stromy jsem posvátný fíkovník Asvatha – strom života...* Skutečný a naplněný život není možný bez poznání. Fíkovník je tedy i symbolem procesu vedoucího k osvícení a symbolem vzkříšení ze smrti. Jako strom poznání propojuje nebe se zemí.

V Egyptě se setkáváme se sykomorou, což je také druh fíkovníku. Měla mezi stromy mimořádné postavení. Znovu se objevující význam Stromu života a Nebeského stromu nás už

nepřekvapí. Sykomora je rovněž považována za strom zasvěcení a symbol víry v posmrtný život. Má přirozeně souvislost i s bohyněmi, které život dávají: Nut, Hathor a Isis. Mají moc život mnohonásobně rozšířit, stejně jako fíkovníky skrze fíky plné semínek. Fíky jsou pokrmem bohů. Zajímavostí je, že jméno známé literární postavy Sinuheta znamená Syn sykomory.

V křesťanství je poměrně známý obraz stromu poznání z příběhu o Adamovi a Evě. Nejčastěji je zobrazován jako jabloň, z níž ochutnají jablko poznání. Ve starších podobách bible se mluví v tomto smyslu i o fíkovníku, a plodem poznání zde tedy není jablko. První „oblečení“ Adama a Evy je z fíkového listí.

Fíkovník je spojen i se založením Říma. Právě u něj se Romulus a Remus zachránili a v jeho stínu ležela vlčice, která je odkojila. I ve starověkém Římě byl považován za posvátný strom a souvisel se zrozením, s životadárnou silou. Jeho listím byl korunován bůh Saturn. Řekové zasvětili fíkovník Hermovi, poslu bohů a Spartaňané zejména bohu Bakchovi.

Existoval způsob věštění *sykomancie*, při němž se používaly fíkové listy. Na ně se napsala otázka, a podle doby a způsobu usychání byla stanovena věštba.

V některých tradicích se setkáváme se zajímavou představou, že duše nenarozených dětí jsou skryté v takzvaných stromech života. Zde čekají, až se dostanou na svět. Ženy se obracejí s prosbou k těmto posvátným stromům, aby mohly mít děti. Bývají to stromy s velkým množstvím semen nebo plodů a na jihu Evropy to byly právě fíkovníky.

At' jsme mužem nebo ženou, přeji nám všem, aby se nám vždy dostávalo správného poznání, které se v našich životech projeví jako ušlechtilé skutky. Neboť po ovoci se pozná, jakým jsme kdo stromem.

Ing. Pavel Kočíř

ZE ŽIVOTA NAŠÍ ŠKOLY

EKOLOGIE:

OZDRAVME KRAJINU!

- FILOZOFIE
- KULTURA
- DOBROVOLNICTVÍ

Staré anglické rčení říká: *Kdo sází stromy, má druhé raději než sebe.* Stromy nás tiše, ale nepostradatelně provázejí celý život, často unaveni hledáme klid v jejich společnosti v lese, ukrýváme se v jejich stínu před žárem léta, zůstáváme v úžasu před jejich rozkvetlou nádherou na jaře a barevností na podzim...

V říjnu se filiálka Nové Akropolis ve Zlíně rozhodla také sázet a zorganizovala ekologickou akci v blízkém okolí. Nazvala ji „Ozdravme krajinu!“ a zapojila do ní čtyřicet tři dobrovolníků, čtyři děti a tři psy. Na začátku byly mírné pochybnosti, zda se dá všechna naplánovaná práce zvládnout. Ale díky nadšení a úsilí všech se podařilo nejenom vysadit pět set stromů a keřů, ale zároveň i postavit oplocenku v celkové délce 374 metrů, která bude výsadbu chránit před zvěří. Byl tak založen sedm metrů široký a 180 metrů dlouhý biokoridor, který přispěje k ozdravení krajiny, rozmanitosti rostlinných druhů a zlepšení životních podmínek pro zvířata.

Nebyla to jednorázová akce, ale součást dlouhodobého projektu, jehož cílem je vytvoření mokřadu, výsadba více než jednoho kilometru stromořadí a obnova lesa.

ZE ŽIVOTA NAŠÍ ŠKOLY TŘI VELKÁ JUBILEA

- FILOZOFIE
- KULTURA
- DOBROVOLNICTVÍ

Na podzim jsme hodně slavili, protože tři filiálky Nové Akropolis oslavily významná výročí aktivního filozofického působení. Filiálka Olomouc oslavila 25 let své práce a filiálky v Ostravě a v Plzni už 20 let ve svých městech pořádají mnoho vzdělávacích a kulturních aktivit.

Zdánlivě to jsou jen čísla a z hlediska věčnosti ani nejsou příliš vysoká, ale v tomto světě proměnlivých mód a zájmů není mnoho těch, kteří se téměř každý den vytrvale věnují dobrovolnické práci. Za počty let se skrývá množství přednášek a kurzů, které posluchače obohatily nejen o vědomosti, ale pomohly jim i v nejrůznějších životních situacích. Skrývá se za nimi nespočet divadel, literárních večerů, sportovních akcí nebo ekologická pomoc, jako je například ta popsaná výše.

Blahopřejeme všem Akropolitánům i aktivním pomocníkům v Olomouci, Ostravě i Plzni a přejeme jim další plodná léta naplněná hlubokým smyslem života, jež filozofie nabízí.

VĚDĚLI JSTE, ŽE...

... první, kdo stanovil začátek roku na 1. ledna, byli staří Římané? Původně měli začátky roku hned dva: občanský rok následoval přírodní cykly a začínal v březnu, kdy se příroda probouzí, úřednický rok začínal právě 1. ledna, kdy do úřadu nastupovali noví konzulové. Existenci dvou začátků roku zrušil až Gaius Julius Caesar, který v rámci své reformy kalendáře definitivně stanovil, že nový rok bude začínat 1. ledna.

Od Římanů jsme zdělili nejen datum začátku roku, ale také dodnes známé pořekadlo *jak na Nový rok, tak po celý rok*. A co Římané dělali, aby se jim celý nadcházející rok dařilo? Stejně jako my si vzájemně přáli vše nejlepší. Během oslav nového roku byly zakázány jakékoli hádky, každý se měl naopak k ostatním chovat laskavě. Římané také v tento den s oblibou jedli sladkosti, aby i celý příští rok plynul sladce. Na rozdíl ode dneška pro ně tento svátek nebyl dnem odpočinku – aby nebyli po celý rok zahálčiví, bylo dobré na jeho začátku pracovat.

V duchu snahy zajistit si štěstí, zdraví a hojnost na celý přicházející rok se novoroční oslavy nesou všude po světě. Téměř po celém světě je rozšířený zvyk jíst na Nový rok něco kulatého. V Čechách je tradiční čočka, ale pokud vám nechutná, můžete se inspirovat v jiných zemích a dát si koblihu nebo jiné kulaté pečivo. Velmi rozšířeným zvykem je urovnat na Nový rok všechny spory, aby se do nového roku vstoupilo s čistým štítem.

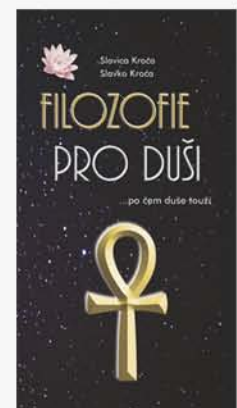
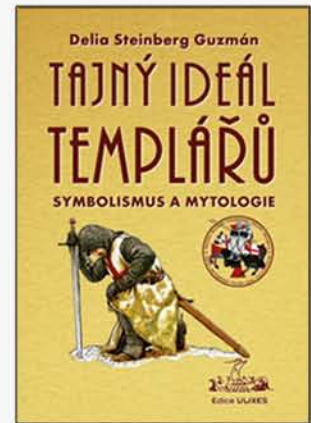
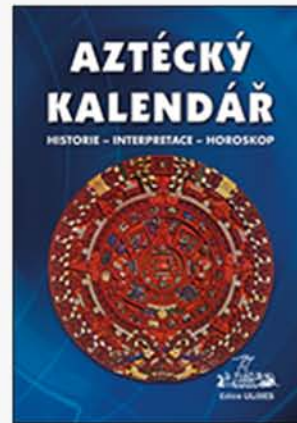
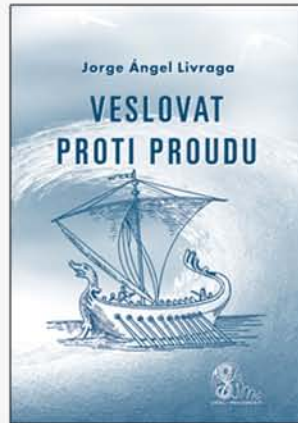
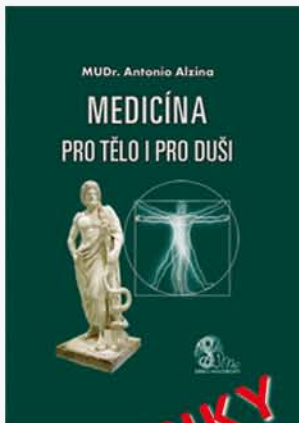
V Turecku si lidé zajišťují štěstí tím, že přispívají na charitativní projekty. Angličané věří, že štěstí jim přinese první host, který na Nový rok vstoupí do jejich domu. Měl by to být muž a měl by s sebou přinést jako dárek bochník chleba nebo pití pro hlavu rodiny. Dánové o silvestrovské noci obcházejí domy svých přátel a příbuzných a na prahu jim rozbíjejí již nepotřebné nádobí; čím více střepů mají na Nový rok přede dveřmi, tím větší štěstí je čeká. V některých jihoamerických státech dodržují zvyk podobný našemu pálení čarodějnic: vyrobí panáka vycpaného papírem či jiným hořlavým materiálem a o půlnoci jej zapálí. Má se tím spálit a nechat za sebou vše negativní a bolestivé, co minulý rok přinesl.

Zmíněné novoroční tradice i mnohé další, které se dodržují v Čechách i po celém světě, se mohou na první pohled zdát jako obyčejné pověry, ale když se nad nimi zamyslíme hlouběji, má mnoho z nich minimálně jeden aspekt hodný zamyšlení: jejich snahou je, aby člověk vstoupil do dalšího roku očištěný od bolestí roku minulého a aby si připomněl důležitost rodiny, přátelství a solidarity.

DO NOVÉHO ROKU S KRÁSNÝM DÁRKEM

NOVINKY

KNIHY A REPRODUKCE ARCHEOLOGICKÝCH NÁLEZŮ Z CELÉHO SVĚTA

V našich sídlech nebo na www.vecnakrasa.cz

ZÁPALKY LÁSKY

(Převzato z časopisu „Zrcadlo filozofie“ č. 28, prosinec 2003)

Když se blíží poslední svátky v roce, když je celé město oblečeno do svátečních šatů, když velké i malé stromky září tisíci barevných světel, pokaždé si vzpomenu na malé děvčátko z Andersenovy pohádky.

Hned na začátku spisovatel téměř dramatickým způsobem líčí sněhovou vánici, která poslední předvečer v roce zahalila město do bílého hávu. Děti tisknou své tvářičky na okenní skla, aby se na tu krásu dívaly z tepla domovů. Za zády jim svítí ozdobené stromečky a v krbu plá veselý oheň. Voní cukroví, hraje hudba, peče se husa...

Po ulici kráčí děvčátko, bosonohé a prostovlasé. Chce prodat zápalky, ale nikdo si jej nevšímá. Všichni s plnými náručemi dárků spěchají ke svým rodinám a do sváteční pohody. Proti děvčátku se zápalkami se všechno spiklo: sníh, zima, lidé, kteří si od něj nechtějí nic koupit, a dokonce i otec, kterého se bojí, protože neprodalo tolik zápalek, kolik by si on přál.

Holčička hledá své poslední útočiště v rohu mezi dvěma domy, kde se snaží ukrýt před chumelenicí, aby tam nakonec prožila krátký zbytek svého života ve fantastických vidinách, jež jí poskytnou právě ty nešťastné neprodané zápalky.

První jí přičaruje velká krásná kamna, u nichž se ohřeje. Jsou tak velká a tak krásná, jak jen si je malá holčička dokáže představit, přestože jich ve svém krátkém životě moc neviděla. Druhá zápalka ji posadí za nádhernou bohatou tabuli s pečenou husou

a třetí jí přinese krásně ozdobený stromeček. Všechno ale trvá jen tak dlouho, než dohoří jedna zápalka.

A pak zápalka čtvrtá: přinese jí lásku, po níž celé své ubohé dětství touží. Přivede jí milovanou babičku, kterou chce mermomocí zdržet u sebe co nejdéle, a proto škrtná zápalky jednu za druhou, až je vyškrtná všechny. Před láskou k babičce mizí všechno ostatní: zima, hlad, strach...

Ve studeném novoročním ránu pak lidé naleznou mrtvou holčičku s úsměvem na rtech. S úsměvem, který je jim záhadou, protože netuší, jakou radost měla z toho nečekaného setkání. Malé děvčátko s dlouhými zlatými vlasy odešlo za svou babičkou, kterou milovalo nejvíce na světě.

Malá bezejmenná holčička... se zápalkami.

Malé bezejmenné děti, které žijí kolem nás a čekají na lásku. Bezmocná stvoření, která nechápou, co a komu udělala, že musí žít takový život.

Nechci vám kazit svátky, a proto nepíši o všech těch dětech, které nás potřebují. Chci jim prostě věnovat tento článek, který píši ve třetím tisíciletí, o němž v polovině dvacátého století všichni mluvili jako o ráji bez násilí, válek, hladu..., bez toho všeho, čeho jsou dennodenně plné zprávy.

Věnuji tato slova všem dětem, které nemají stromečky ani pečené husy. Těm, které nemají babičky a možná už ani rodiče a sourozence. Těm, kterým války a terorismus zničily domovy a navždy je naplnily hrůzou, strachem a nedůvěrou.

A věnuji je dětem, jejichž rodiče žijí, ale nedbají o ně, i těm, které dokonce týrají.

Kolik nechtěných dětí se ještě musí narodit a trpět, než začneme tento problém řešit od kořene? Kolik dětí ještě musí být týráno a zneužito, než začneme aplikovat odpovídající tresty?

Dítě musí být radostí, láskou, budoucností. Dítě se nikdy nesmí stát problémem ani břemenem. Dítě je naší lidskou nadějí, že se staneme lepšími prostřednictvím generací mladých, které vychováváme a vzděláme.

Vždy, když se blíží poslední svátky v roce..., a nejen tehdy, ale téměř stále myslím na malé bezejmenné lidičky, kteří kvůli tomu všemu, co prožili za svůj krátký život, už ani nejsou

děti. Dívají se hlubokým, neproniknutelným a smutným pohledem na svět kolem sebe a čekají, až jim někdo podá ruku nebo možná... i srdce.

Když už někdo nemá čas na city, protože se neustále honí za penězi, ať přispěje alespoň materiálně na některé z těch dětí, aby i ony mohly občas žít a nejen živořit.

A věnuji tento článek všem rodičům, kteří své děti milují a starají se o ně, a navzdory všem nepřízním života si pro ně vždy najdou dostatek času.

A protože jsme všichni něčí děti, přeji krásné poslední svátky v roce všem dětem i všem rodičům.

PhDr. Slavica Kroča
Zakladatelka Nové Akropolis V ČR

KURZ SROVNÁVACÍ FILOZOFIE A PSYCHOLOGIE VÝCHODU A ZÁPADU

Tento kurz nabízí přehled nejvýznamnějších základních poznatků o člověku, univerzu, životě a společnosti, které nám zanechaly civilizace Východu i Západu.

PROČ JE KURZ UŽITEČNÝ?

- Abychom lépe poznali sebe sama: etické otázky jednotlivce;
- Abychom do svého života vložili hloubku a nadčasovost;
- Abychom pochopili okolnosti, v nichž žijeme: hledání spravedlnosti ve společnosti, soužití mezi lidmi;
- Abychom byli hlavními tvůrci lepší budoucnosti: význam dějin pro pochopení současnosti a toho jak dnes žít a aktivně vytvářet budoucnost.

Součástí kurzu jsou cvičení rozvíjející důležité schopnosti člověka inspirovaná probíranými tématy.

TÉMATA KURZU

ČLOVĚK SÁM SE SEBOU - ZÁHADA ŽIVOTA

ČLOVĚK A JEHO PŘIROZENOST

TISÍCILETÁ INDIE

MOUDROST TIBETU

BUDDHISMUS

ČÍNA

EGYPT

ARISTOTELES

NEOPLATONIKOVÉ

ČLOVĚK A SPOLEČNOST - ČLOVĚK A SOUŽITÍ

PLATONSKÁ TRADICE

ŘÍM A OBČANÉ SVĚTA

FORMY USPOŘÁDÁNÍ SPOLEČNOSTI

ČLOVĚK V PRŮBĚHU DĚJIN - MÝTUS A DĚJINY

STARODÁVNÉ VĚDY

www.akropolis.cz

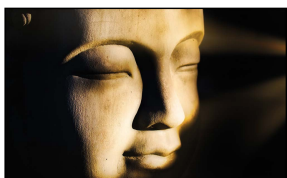

KURZ FILOZOFIE A PSYCHOLOGIE VÝCHODU A ZÁPADU

Kurz 13 x 2 hodiny

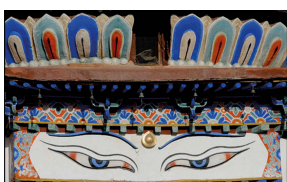
Kurz nabízí přehled nejvýznamnějších základních poznatků o člověku, univerzu, životě a společnosti, které nám zanechaly civilizace Východu i Západu. Ty utvářejí opravdový pramen inspirace pro člověka, který si klade velké otázky a čelí osobním a společenským výzvám života. Je rozdělen do tří základních modulů: první se věnuje poznání o člověku samotném (Kdo jsem?), druhý jeho vztahu k ostatním lidem a schopnosti vzájemného soužití a poslední modul zkoumá stopy jednotlivce i lidstva napříč dějinami (Odkud přicházíme a kam směřujeme?).

ŠTĚSTÍ PODLE BUDDHY

Přednáška

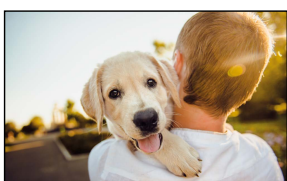
Můžeme být v životě šťastní, i když Buddha říká, že život je plný utrpení? A je možné se tohoto utrpení zbavit a dosáhnout opravdového štěstí? Pojďme společně prozkoumat tuto stále živou část Buddhova učení, kde lze nalézt mnoho inspirace pro smysluplný a skutečně šťastný život!

TIBETSKÁ KNIHA MRTVÝCH

Přednáška s videoprojekcí

Co se děje po smrti? Tato otázka nejspíš nikdy nepřestane lidstvo fascinovat. Bardo Thödol, text známý také jako Tibetická kniha mrtvých, podrobně popisuje cesty, kterými se po smrti ubírá lidská duše. Smrt není koncem života, ale jen jeho pokračováním, s novými výzvami i příležitostmi.

KLÍČE K SEBEDŮVĚŘE

Přednáška

Je sebedůvěra pouhým pocitem, nebo ji postupně vytváříme a upevňujeme každý den? Je stabilní, nebo kolísá podle našich úspěchů či neúspěchů? Pokusme se společně objevit vnitřní hodnoty, které se mohou stát skutečnými klíči k naší pevné sebedůvěře.

JAN AMOS KOMENSKÝ

Přednáška

J. A. Komenského známe jako Učitele národů, který dal směr nové pedagogice a výchově. Jejich smyslem je opravdové zušlechťování a zrání lidské duše. Podnětné jsou i jeho myšlenky týkající se pansofie (vševědy), jež vede k pravému poznání a k touze po jednotě v člověku i mezi lidmi a národy.